

meget mere som denne Post efter Dimstændig-
hederne vil kunne blive en Overgang til de
egentlige Embedsstillinger under Politiet, paa
den anden Side opnaae, at den vedkommende
Politi-Embedsmand faaer en Medhjælp, som
ingenlunde kan ansees ufornöden, naar det
erindres, at her er Tale om Kjøbstæder, der
have over 7000 og Landdistrikter, som have ikke
lidet over 20,000 Indbyggere.

Det er forudsat, at de paa Landet ansatte
Politibetjente skulle være beredne, og dette maa
vistnok ogsaa ansees nødvendigt, naar de skulle
gjøre tilstrækkelig Nytte, navnlig ved nogenlunde
regelmæssig at indfinde sig paa forskjellige Punkter
i Distriktet, ligesom de heller ikke under anden
Forudsætning, vilde kunne udføre de dem givne
Ordre med tilbørlig Hurtighed, men en Følge
heraf vil være, at der maae tilstaaes dem et
passende Beløb til Hæstehold. Da Udgifterne
til det underordnede Politi nærmest vedkomme
den enkelte Kreds, har Man anseet det rettest,
at de afholdes af Kredsen, men forstudsvis
udredes af vedkommende Amtsrepartitionsfond,
forsaavidt altsaa Kredsen ligger under flere Amter,
af hvert Repartitionsfond i Forhold til den under
Amtet hørende Del af hele Kredsens Hartkorn.

Efter de Krav, som den forandrede Retter-
gangsmaade i Straffesager, vil stille til Politiets
Virksomhed, bliver det absolut nødvendigt at
kunne fikke sig Personer til denne Tjeneste, som
paa en tilfredsstillende Maade kunne udføre de
dem overdragne Forretninger, og da det er
Polittimesteren, som især skal staae til Ansvar
for Retsikkerheden i Kredsen, kan det ikke over-
drages nogen Anden end denne Embedsmand
at antage og affædige det underordnede Personale.
Ligesom imidlertid den de militaire Underklasser
indrømmede Ret til fortrinlig Udgang til Arrest-
forvarertjenesten fremdeles vedbliver, saaledes
skjønnes der heller ikke at være Noget til Hinder
for ligeledes at opretholde den dem hidtil til-
kommende fortrinlige Udgang til Politibetjentposter
udenfor Kjøbenhavn jfr. Rancellipromemoria af
4de August 1804, naar Valget indrømmes
Polittimesteren, hvorved selvfølgelig forudsættes,
at han kan vælge Andre, naar der ikke blandt
Ansøgerne af denne Klasse findes nogen kvalificeret

Person, og naar Antagelsen stæer paa Dpfjælse,
hvilket ogsaa efter Arrestreglementet af 7de Mai
1846 har været Tilfældet med Arrestforvarere.
En Forandring i den Maade, hvorpaa Politi-
betjentposter hidtil i Almindelighed have været
besatte, har længe været en almindelig Fordring,
og den kan ikke længere udsættes, naar Politi-
væsenet i det Hele omordnes, om Man end af
Hensyn til Armeens Liv gaaer frem saa
lempeligt som muligt. Som bekendt forholdes
der ogsaa allerede i længere Tid i Kjøbenhavn
paa samme Maade, som her bringes i Forslag
for det øvrige Lands Vedkommende, og, forsa-
avidt nye Poster oprettes, er det i alt Fald
tvivlsomt, om der, selv hvis de gjældende For-
skrifter vedblive at bestaae, tilkommer Armeens
Underklasser nogen fortrinlig Udgang til disse.

De nærmere Forskrifter om det under-
ordnede Personales Væning, Pensionering, Be-
klædning og Udrustning, der kunne være for-
fjællige efter Forholdene i Landets forskjellige
Dele, bør formentlig ikke være Gjenstand for
den lovgivende Magts Afgjørelse, og kunne
netop af det anførte Hensyn heller ikke optages
i et for hele Landet gjældende Regulativ, paa
hvis Affattelse der heller ikke kunde gives alle
vedkommende kommunale Myndigheder passende
Indflydelse; det er derfor i Udkastets § 12 jfr.
§ 14 foreslaaet, at Bestemmelse herom skal
træffes af Justitsministeriet efter Forhandling
med vedkommende Kommunalbestyrelser, hvilket
ogsaa staaer i Overensstemmelse med Lov om
Omordning af Kjøbenhavns Politi m. v. af
11te Febr. 1863 § 7.

Ministeriet skal endnu med Hensyn til den
i de heromhandlede Paragrafer foreslaaede Ind-
retning af Politiet paa Landet i Almindelighed
bemærke, at det har været taget under Over-
veielse, om det maatte være hensigtsmæssigt for
Landets Vedkommende at indrette et Gensdarme-
korps, omkrent paa samme Maade som i Hertug-
dømmet Slesvig, til Bestridelse af Polititjenesten,
men at Man efter nøie Overveielse ikke har
troet at burde fremkomme med noget Forslag i
denne Retning. Efter den Udvikling, som hidtil
har fundet Sted i Kongeriget og som for Kjø-
benhavns Vedkommende har fundet hyderligere